46. STRENGTHENING THE STUDENT TEACHER RELATIONS IN THE MODERN SCENARIO

A.RAVI SANKAR SARMA* and Dr A.LAKSHMAIAH# *Lecturer in Physics, SKP Govt. Degree College, Guntakal, #Lecturer in Botany, Govt. Degree College, Pathikonda

Acharya devo bhava - which means teacher, is a living God. After mother and father teacher is given utmost importance in everyone's life .A teacher is a sculptor and shapes the character of the student . The influence of the teacher is permanent, good or bad. This has been a tradition since ancient times

From mythology to date we can quote number of examples which highlight the student teacher relations

Lord Rama - Viswamitra, Arjuna - Dronacharya, Chanakya-Chandragupta, Shivaji-Ramdas.

Ramakrishna-Vivekananda, these are the role models for student teacher relationships. Coming to present scenario the relation between student and teacher is degrading day by day role model and inspiration to the student now. The student teacher The teacher is no more relations are not cordial. Following is a some of the reasons for degradation

Degradation of Ethical values in the society

Degradation of moral values in the society in all dimensions also reflected in the student tenches relations. The student has lost respect towards his teacher and in turn the teacher has no cometin to the students in most of the cases. The student feels the teacher in no way high had to his carrier. This is a very serious problem and should be looked into.

Impact of globalization and Privatization

142

Globalization and privatization also lead to introduction of many colleges and Universities .Though the institutions

Which are being run by public funding are inadequate, they are committed to service and social responsibility.

Colleges run by private agencies. Most of them lack commitment and social responsibility. They profit motto

Pure commercial outlook and cannot provide minimum amenities to the students. The teachers are paid meager salaries without providing protection to their service. In such a case we cannot expect commitment in the teachers

And will seriously affect the student teacher relations.

Poor quality of teaching

If the teaching becomes ineffective the student looses interest in learning and in turn it adversely affects the student teacher relations. The teacher has to strive for better relations with the students. A pains taking and committed teacher can maintain cordial relations with the students.

Attitude of the teacher

A teacher is not just a paid servant. Just completion of the syllabus is is not his objective. His attitude towards his profession and students plays an important role in building good relations with the students. Greedy and money minded and non committal nature of teacher can spoil the generations. The likes and dislikes of the student on a Particular subject is a reflection of attitude of that particular subject.

Suggested remedies

Imparting moral Education and Ethics as Mandatory

Nowadays a noncore subject on Human values has been introduced in the curriculum as per the directions of the Supreme Court. This is only a forceful attempt. Because neither the teacher nor the student is interested as both of them feel that they are already overburdened. The student is convinced just by passing the examination as he pays less attention. Therefore it is suggested that burden on the student may be reduced to the possible extent so that he can pay more attention towards ethics.

Making teaching profession Lucrative

Nowadays when compared to other professions teaching profession is less attractive. Most of the talented youth is being attracted towards professions in IT and software fields. Teaching has become an alternative option as there are limited prospects in the carrier. There is less scope for innovation and Career development. Those who choose teaching as profession seek other professions. This is a serious matter of concern. A society with lesser number of teachers is similar to a plane without a pilot, as a teacher is supposed to be a philosopher and guide to the society. Therfore the appointing authorities should be aware of all these aspects. There should scope for innovation creativity and better career prospects in this profession.

Conclusion These are some of the measures suggested to promote better student and teacher relationships. A teacher has no alternative. A robot cannot teach us ethics as this is connected to emotions. Therefore a better student teacher friendly Environment will yield positive results.

ORIGINAL ARTICLE

शोषित और उत्पीड़ित वर्ग

जी. रामकृष्ण हिंदी विभाग श्री वेंकटेश्वर विश्वविद्यालय, तिरूपति।

दिलत उत्पीड़न का अर्थ है शोषित और उत्पीड़ित, अन्याय और उपेक्षा से ग्रसित जिसकी पीड़ियाँ जूठी पत्तलों से पथ पालने उपेक्षित जीवी के रूप में मसहरी होने की अभिशाप छाया में जीती रही हैं। जिसका मुख्य कारण है निरक्षरता, बदलते हुए युग परिवर्तन के साथ-साथ साहित्य में व्यापक स्तरपर परिवर्तन आने लगा, जिसका परिणाम दिलतों का स्वयं के लिए जागरण हैं, जिसे सामाजिक परिग्रेक्ष में देखा जा सकता हैं।

लेखक कहते हैं कि आत्मकथा व्यक्ति के जीवन अनुभव और भोगे हुए सत्य का लेख होता हैं। साथ ही उसमें कुछ ऐसा अन्तरंग भी है जो उस आत्मकथाकार के सामाजिक जीवन के दौरान सामने आने से छूट जाता हैं। किन्तु साहित्यकार के जीवन, व्यक्तित्व, उसके परिस्थितियाँ जिटल मानसिक स्थितियों को समझाने के लिए उसका विश्लेषण अत्यावश्यक होता हैं।

दिलत साहित्य के अंतर्गत अपनी अभिव्यक्ति को पूर्णतः व्यक्त करने में आत्मकथा सफल विधा हैं। उसमें उन्होंने जो दर्द भरा अपमान जनक जीवन जिया था, जहा पग-पग पर कटोर ताने गालियां थी, उसे उन्होंने हिम्मत के साथ-सबके सामने खोलकर रख दिया।

दिलत साहित्य की आत्मकथाओं में लेखकों ने अपनी नारकीय जीवन के दुःख दाह कि खुली तस्वीर को प्रस्तुत किया हैं। हिंदी दिलत साहित्य के अंतर्गत सूरजपाल चौहान का स्थान विशिष्ट माना जाता हैं। अपनी दिलत साहित्य का सौंदर्य शास्त्र, सफाई-देवता, गुसपैटियाँ कहानी संग्रह अब और नहीं किता संग्रह जूठन आत्मकथा आदि लिखकर हिंदी साहित्य में दिलत साहित्य विकास में विशेष योगदान दिया हैं।

दिलत साहित्य में आत्मकथा के संदर्भ में सूरजपाल चौहान कि तिरस्कृत आत्मकथा अत्यंत महत्वपूर्ण रचना हैं। इस आत्मकथा में लेखक में लेखक ने उनके आत्मा की तलाश करने की कोशिश की हैं। जिसे सवर्ण ने सिद्यों से कुछलने का प्रयास करता हैं। इस आत्मकथा में उन्होंने अपनी विपन्न स्थिती पर प्रकाश डालते हुए कहा है, अस्पृश्यता का एक ऐसा महोल की कुत्ते, बिल्ली, गाय, भैंस को छुना बुरा नहीं था, लेकिन यदि छूहड़े का स्पर्श हो जाए तो पाप लगा जाता था, सामाजिक स्तर पर इंसानी दर्जा नहीं था। वे सिर्फ जरूरत की वस्तु थे। काम पूरा होते ही उपयोग खत्म, इस्तेमाल करों, दूर फेको।

तिरस्कृत हिंदी ही नहीं बल्कि समृचे भारतीय साहित्य की आत्मकथाओं के बीच दहकता दस्तावेज है। तिरस्कृत जातिगत उत्पीड़न और अति दिलत समज के संघर्ष का आख्यान है। यह आत्मकथा नहीं अतीत की घटनाओं और पीड़ा दाई अनुभवों से उपजी कराह हैं। जहां लेखक की नहीं समय समाज भी उपस्थित हैं।

तिरस्कृत वर्णित घटनाओं और प्रसंग वर्ण व्यवस्था की निर्ममता के प्रमाण है प्राथमिक विद्यालय में प्रवेश के समय बालक सूरजपाल चौहान तरह तरह से परेशान किया जाता है। प्रवेश परीक्षा के लिए उन्हें तीन दिन तक लगातार झाड़ लगवाया जाता है। फिर भी उन्हें कक्षा में बैठने का मौका नहीं दिया गया। स्कूल के

दिलत आत्मकथाओं में सामाजिक आस्मिता -जी. रामकृष्णा, एम. ए. (पी. एच. डी.)

दिलत आत्मकथा दिलत साहित्य की एक विशिष्ट विधा के रूप में साहित्यक दर्जा पा चुके है। जबिक हिन्दी के गैर-दिलत लेखक की आत्मकथाएँ साहित्यक विधा का दर्जा न कर सकी है। मराठी दिलत लेखकों और आलोचकों में आत्मकथा, आत्मचरित्र, आत्मवृत्त और स्वकथन आदि शब्दों को लेकर उनकी विशिष्टताओं को उजागर किया है। उन्हे आत्मकथा में आए 'आत्मा' और कथा शब्दों पर घोर आपत्ती है। डॉ. अम्बेडकर की दृष्टि में 'आत्मा' शब्द कर्म सिद्धांत का परिचायक लगता है। जो वर्ण व्यवस्था को सैद्धान्तिक आधार देकर जातिवाद के ही मजबूत करता है। यह 'गीत' का ऐसा विलक्षण दर्शन है जो दिलतों के सामाजिक, आर्थिक शोषण को सैद्धान्तिक आधार देता है। इस तरह 'आत्मा' शब्द दिलतों के शोषण की केंद्रवर्ती आधारिशला बन जाता है।

मराठी दलित साहित्य में आत्मवृत्त लेखन की शुरूआत गंगाधर पानतावणे द्वारा संपादित पत्रिका 'अस्मितादर्श' १९७६ में निकला। इस प्रकाशित आत्मकथ्थों के बाद से मिन है। जिसमें मराठी के प्रसिद्ध दलित लेखकों के 'मैं और मेरा जीवन' शीर्षक से संक्षिप्त आत्मकथा प्रकाशित हुए थे। दलित साहित्य में आत्मवृत्त लेखन की शुरूआत प्रसिद्ध लेखकों के विभिन्न पत्रिकाओं में प्रकाशित आत्मकथ्थों के बाद ही हुई। सबसे पहले डॉ. अभ्बेडकर द्वारा लिखा गया था जो ''मेरा जीवन'' प्रकाशित हुआ। सभी दलितों ने अपने जीवनगत अनुभवो को पहले-पहल आत्मकथ्थों के रूप में अभिव्यक्त हुआ।

दिलत आत्मकथाओं में "अस्मिता" का प्रयोग हुआ। 'अस्मिता' शब्द का अर्थ अंग्रेजी में ग्हूब है यह शब्द हिन्दी में "पहचान" के अर्थ में प्रयुक्त होता है। इस प्रकार अस्मिता से आशय 'पहचान' से है। किंतु यह पहचान भी आगे संबंधित

साहित्य, समाज तथा संस्कृति के समकालीन प्रश्न/ ५२७

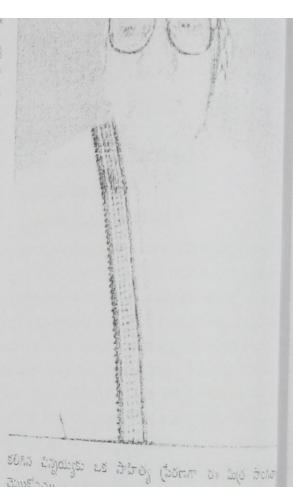
్విల్ ఎమవుకున్నారు. 7వ తరగతిని తాడిప్పల సమీపంలోని కొండేపల్లిల్ డడికారు. 8వ తరిగతి కారుగున ఉన్న కడు జిల్లాలోని జన్ములమడుగులో పూర్తి చేశారు. 1950 సంజర్ ఇంటర్మ్ డియట్రో రెలుగు మాధ్యమాన్ని (సైవేటుగా 1951-55 పరకు తరుపతి శ్రీ పేరకటేశ్వర (పార్మ కరాశాలరో వాలుగు సంవత్సరాలపాటు ఎద్యాస్ ఫ్యూసై చేశారు.

ఉద్వేగం : విద్యాస్ పరీక్షలో ఉత్తీర్మదైన వెంటనే 1955 జూన్ 13న గుంతకల్లు శ్రీ జగమ్మడు పండితారార్య ఉన్నత పాఠశాలలో అండ్లో పార్యాయునిగా ్రవేశించాడు. ఈ సాఠశాలరో అందరికీ ఆదర్భస్థాయుడుగా వుంటూ ఆమన్నర సంవత్సరాల కాలంపాటు ఉద్యోగ బాధ్యతను చక్కగా నెరవేర్చారు. తామ ఉసాధ్యాయుడుగా సారాలు చెబుతూనే, వాల్తేదులోని ఆంధ్ర ఎశ్విద్యాలయంలో మెటిక్యురేషన్ ఉత్తేర్డుడు కావడం, రాజమండ్రి పందిత శిక్షణ కళాశాలలో పెండిత శిక్షణను సంపూర్తి చేయడం ఆయన విద్యా సముసార్జన తృష్టకు సాక్ష్యంగా చెప్పుకోవచ్చు.

చిత్తూరులో సంస్కృత భావా (ప్రచారిణి సంస్థవారు నిర్వహించు 'కోవిచ' అమ పరీక్షలో చిన్నయ్యగారు ఉత్తేర్ణులయ్యారు. గుంతకల్లు శ్రీ జగద్దురు పండితారాధ్య ఉప్పత పాఠశాలలో 1955 జాన్ 13 నుండి ఆంధ్రోపాధ్యాయుడుగా 1961 డిసెంబరు 22వ తేదీనుండి గుంతకల్లు బాలుర పురపాలకోన్నత పాఠశాలలో మశిక్షిత ఆంధ్రపార్చాయుడిగా స్థ్రవేశించి. డాదావు 29 సంజలు పని చేసి 1990 జులై 31న పదవీ నిరమణ గావించారు.

రచనా (పేరణ : సాధారణంగా మనిషి పుట్టి పెరిగిన కుటుంబంనుంచి పెరిగిన వాతావరణ నేపర్యంనుంచి, పరిచయస్థుల దగ్గరనుంచి వైదుక్తికమూర్తినుత్వం రూపుదీదుకొంటుంది

కుటుంబంలో సాహత్య కారసత్వం లేకున్నా. కుటుంబ సంస్కారానికి తన ఆరోచనలు తోడై మనిషి విదుగుతాడు. సరిగ్గా రాజన చిన్నయ్య జీవితంరో అదే జరిగింది. దాదన చిన్నయ్య సొంత పూరికి అస్పుడప్పుడు పౌరాణికులు ప్రవేదారట. తనకున్న పాహిత్యవానినలనల్ల వారితో అనుబందం ఏర్పడింది. అ పేరాణికులు కొచ్చి ప్రస్తకారిచ్చి చదవమని చెప్పకం, తెరియనివాటికి వార్చే అర్హాలు విడమరవి చెప్పడం తంతుగా మారింది. కాబట్టి దాదన చిన్నయ్యకు లోలోగురువులు పౌరణికులుగా చెప్పుకోవచ్చు. అంతేకాకుండా ఈయనకు ్రేధనిక ప్రేయి దేశేర్యాయిను పల్లారెక్టిగాను కూడా అంటే స్ట్రీయిల్ చిన్నయ్యమ సహకరించినట్లు, కవితో జరిగిన ముళాముఖీలో తెలిపారు. రాదన చెప్పయ్యకు సెంప్స్టుతం మీద పట్ట కలగడానికి ఈయనే మొదటి కారకుడు. రాదక చిన్నయ్యకు కూడా. ఆయనరాగే రచనలు చేయాలనే రౌరి చీగు තරු විස ද්වාණයට අවුණයේ. බැඳුමේ වනස්වේදී එන බැඳුම ප්ර ರಂಭಾ ರಾ ಸ್ವಕ್ತು ಪ್ರಕರಣ ಕುನಿ ಸರ್ದೆ ರಭಿಸಲಾತ್ರಕ್ಷಣ ಸು పాకాచిస్తుం తనకు డాగా రాధించిందని ముఖాముఖిలో తెలిపారు. టీపీలు, నినిమాలు లేది రోజుంలో కారికథలు, వాటకాలు, పాహీత్య ఏపాయులకు క్రైవేంధవాలుగా ఇండేఎ పరిగ్గా ప్రాతులతోనియి సాదిశివర్శని భాగ్యం

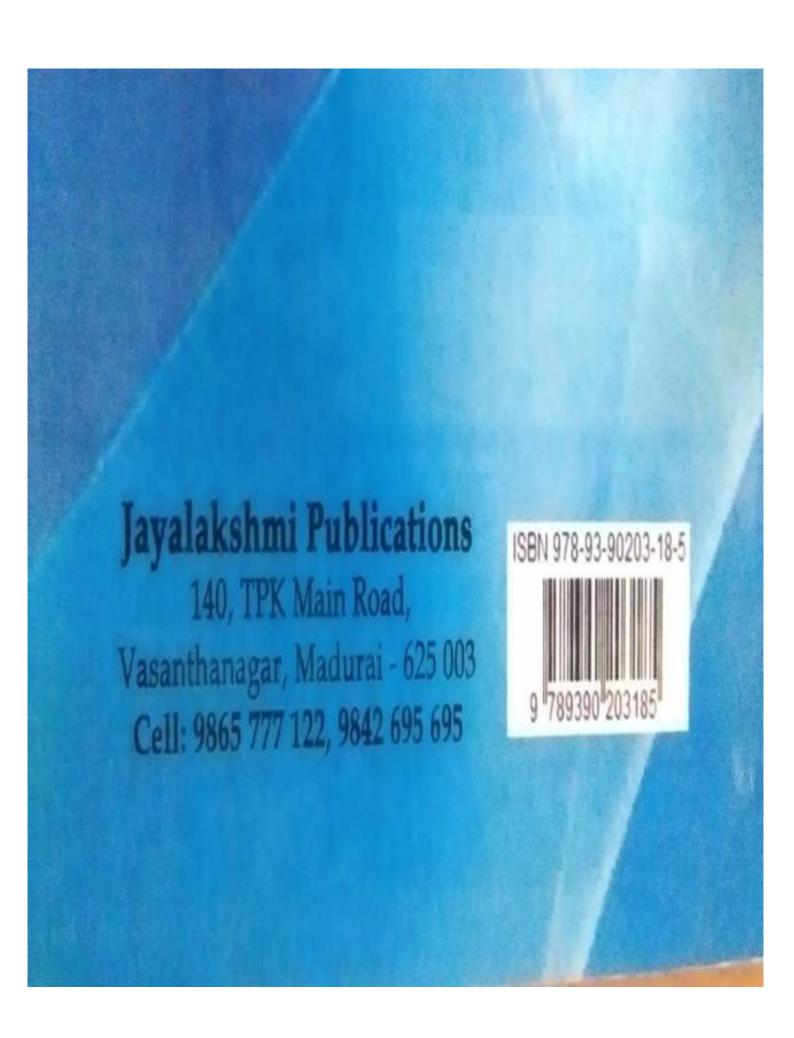
కరిగిన చిన్నయ్యకు ఒక సాహిత్య (పేరణగా ఈ మీత్ర సాంగర చెప్పుకో ఎచ్చు.

సాహిత్య జీవితం : అనంత జిల్లాలో పేరెన్నికగన్న కవులకే గా చిన్నయ్యగార్ కరు. ఏద్యా కల్పతరువుగా, కవికుల గురువుగా, పండితిన విద్వన్మణిగా అనంత ఆణిముత్యంగా, రాయలసీమరర్నంగా విన్నది శివ్యపశివ్యులు పాగుడుతూ పుంటారు. అనేక సాహితీ కార్యస్ నిర్వహిస్తూ యువ రచయితలను (పోత్సహిస్తూ ఎందరినో కళ్లలుగా తీర్తి ఘనత ఈయనకే దక్కుతుంది. ఈయన సాహిలీ వారసత్వంలో సేశ సంస్కారమధ్బనవారిలో ఆవధానులు శ్రీమతి యం. ప్రధానతి, ఇల్లేత్స్ చ(కాల లక్ష్మీకాంత రాజారావుగారు ముఖ్యులు, ఈయనకు పెనకర ఆంజనేయులు, అక్కాన ఆచార్య ఆశావాది. ఏలూరి యంగన్మే ి వృషాదిపత్తి, బేతపూడి రాజశేఖరరావు, వారగాల శివరాపయ్యగాత్రి మర్గిళార్జున శామ్ర్మీ మొదలగువారు అత్యంత సస్ట్రహీత సఖయి విన్నయ్య రచనలు - పర్టీకరణ : సీమ ప్రాంతమైన అనంతి జిల్లామంది మరితరం పద్యకవి దావన చిన్నయ్య. ఈయన తెలుగు సంస్కరాల్లి గుండకల్లు ఏరి సారస్వత కేంద్రానికి ఆటపట్టు. కవి, శతకరానుడు ිධිපළ යුතුම තියා විසියාවේ, මන් ප්රතිස්ථා, සරුද්දුව අතර కలంనుండి జాలువారన 20 గ్రంథాలు సౌకార్థలక్ష్మిని ఆలంకరిం ఈయన రాస్ట్రీన్ శతకాలు మూడు. 1) శ్రీ, బళ్ళార్ దుర్గాందికా శతకం 1) ఓ క్రివేగా కలకం, 3) శ్రీ ధరత మార్చికతకం, మాడు కాన్యాయార్లో 1) & క్రీనీవాన కర్యాణం, 2) & ఎజమ భారతం (ఏర్పలన కారం

830 3 - 2

Mary Flannery O'Connor

Dr.K.HANUMANTHAREDDY

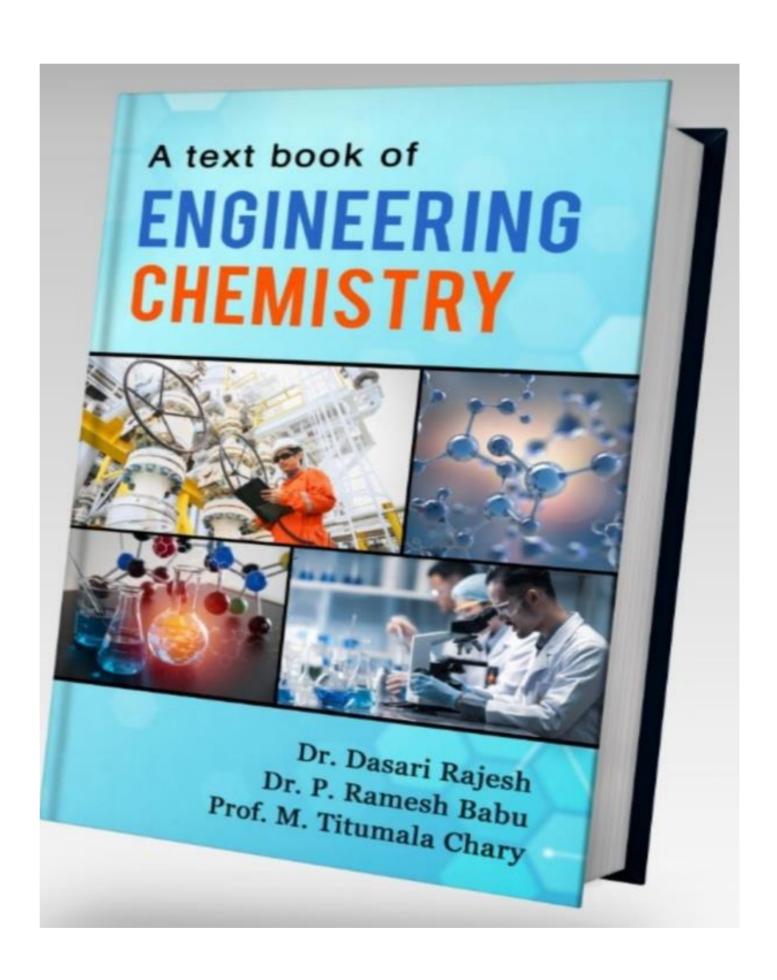
A text book of ENGINEERING CHEMISTRY

Dr. Dasari Rajesh Dr. P. Ramesh Babu Prof. M. Tirumala Chary

Synthesis And Biological
Evaluation Of Isoxazole Fused
Thiadiazole, Triazole Ring
Bearing Thiadiazole - Isothiazolo
Pyridine, 2-chloroquinoxaline
And Aminothiazole Derivatives

BY DR S.SHAHINSHAVALI

